Ο προδότης Ιούδας (Αγ Νικόλαος Βελιμίροβιτς Επίσκοπος Αχρίδος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 11 Απριλίου, 2012

Ἐπιστολή στόν σιδερὰ Ῥαντοσάββα Ι., γιά τὸν προδότη Ἰούδα

Ῥωτᾶς: «Θὰ συγχωρηθεῖ, ἄραγε, στόν Ἰούδα ἡ ἁμαρτία τῆς προδοσίας τοῦ Διδασκάλου καὶ Κυρίου του Ἰησοῦ Χριστοῦ;». Δὲν γνωρίζω γιά ποιό λόγο σὲ ἐνδιαφέρει κάτι τέτοιο. Γιά μᾶς ἀποτελεῖ τή μεγαλύτερη μέριμνα αὐτό, τὸ νά μὴν προδώσουμε ἐμεῖς τὸν Χριστὸ μὲ τίς ἀνομίες μας. Καὶ ἀκόμα πιὸ σημαντικό• τό πῶς νά σώσουμε τίς ψυχὲς μας. Γιατὶ δές, τὸ ῥολόι τῆς ζωῆς μας μετράει γοργὰ τὶς μέρες καὶ τὶς ὧρες ὑπενθυμίζοντάς μας τὴν ἐπικείμενη ἔξοδο ἀπὸ τοῦτο τὸν κόσμο. Ὅλοι ἐμεῖς θὰ βρεθοῦμε ἐνώπιον τοῦ αἰώνιου Κριτή, ὁ Ὁποῖος θὰ ἐκφέρει τὴ δίκαιη Κρίση Του γιά ὅλα ἐκεῖνα πού πράξαμε στή ζωὴ μας, ἐνώπιον ὅλων τῶν οὐρανίων ἀνθρώπων.

Ὅταν οἱ ἄνθρωποι πηγαίνουν σὲ δίκη, σκέφτεται ὁ καθένας τὰ δικὰ του ἁμαρτήματα καὶ τὶς ἀδικίες καὶ τὸ πῶς θὰ δικαιολογήσει τὸν ἑαυτὸ του ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ. Κανεὶς δέν ἔχει τὸ χρόνο καὶ τὴν ἐπιθυμία νά σκεφτεῖ γιά τὶς ἁμαρτίες τῶν ἄλλων, μήτε καὶ νά μπεῖ στά μυστικὰ τοῦ νοῦ τοῦ δικαστή πού θὰ κρίνει. Ποιός γνωρίζει τὸ πῶς θὰ κρίνει ὁ αἰώνιος Κριτὴς ἐμένα καὶ ἐσένα; Σίγουρο εἶναι μονάχα ἕνα, ὅτι θὰ μᾶς κρίνει κατὰ τὸ δίκαιο καὶ ὄχι ἄδικα, ἐνῶ ἐμεῖς θὰ θέλαμε περισσότερο νά μᾶς κρίνει ὄχι κατὰ τὸ δίκαιο ἀλλὰ μὲ ἔλεος. Μάταια ὅμως. Ἐκεῖνος ὑποσχέθηκε νά κρίνει δίκαια.

Γι’ αὐτὸ μᾶς καταλαμβάνει φόβος καὶ τρόμος. Γι’ αὐτὸ καὶ ἐγώ, δέν ἐπιθυμῶ οὔτε γιά σένα, οὔτε γιά μένα καὶ γιά κανένα στόν κόσμο, νά βρεθεῖ σὲ κείνη τὴν πλευρά πού θὰ βρίσκεται ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης. Ἐπειδὴ ὁ Ἰούδας, εἶναι προδότης. Εἶναι προδότης καὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ ἰδίου τοῦ ἑαυτοῦ του. Πρόδωσε τὸν Χριστό, τοὺς Ἀποστόλους, τὸν ἑαυτὸ του τὸν ἴδιο ὡς ἄνθρωπο. Πρόδωσε τὸν Χριστὸ καὶ τοὺς Ἀποστόλους στούς Ἰουδαίους καὶ τὸν ἑαυτὸ του στό διάβολο. Γιατὶ εἶναι γραμμένο: «τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ σατανᾶς» (Ἰω. 13, 27). Εἶναι δύσκολο νά μετρήσει κανεὶς ὅλο τὸ βάθος τοῦ κακοῦ πού κατέλαβε τὸν Ἰούδα. Ἦταν ἄπιστος καὶ ἀχόρταγος, κλέφτης καὶ φιλάργυρος, φίλαυτος καὶ προδότης• τέλος, ἀπελπισμένος καὶ αὐτόχειρας.

Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ πολλὲς φορὲς τὸν προειδοποίησε νά ἀφήσει τὸν κακὸ του δρόμο,

ἀλλὰ ἐκεῖνος ἔμεινε ἀμετανόητος. Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἔδειχνε ἀπέναντί του, τὴν ἴδια φροντίδα καὶ ἀγάπη καθὼς καὶ στούς ὑπολοίπους μαθητὲς, ἀλλὰ ἐκεῖνος στήν ἀγάπη ἀπαντοῦσε μὲ μῖσος. Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, γονάτισε καὶ τοῦ ἔπλυνε τὰ πόδια, λίγο πρὶν τὴν προδοσία καὶ ἀπὸ τὸ χέρι Του, τοῦ πρόσφερε τεμάχιο ἄρτου βουτηγμένο στο ἁλάτι. Μὲ ψωμὶ καὶ ἁλάτι, ἐμεῖς ὑποδεχόμαστε τοὺς ὑψηλοὺς καλεσμένους. Ὁ πρᾶος καὶ ταπεινὸς Κύριος θέλησε νά ἀνυψώσει τὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ Ἰούδα, γι’ αὐτὸ τοῦ προσέφερε ἄρτο καὶ ἁλάτι. Τὸν χαιρέτησε μὲ ἄρτο καὶ ἁλάτι, ἀκριβῶς πρὶν τὴν προδοσία. Ὁ Ἰούδας, πῆρε μὲ τὸ χέρι του τὸ ψωμὶ καὶ τὸ ἁλάτι ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τὰ πῆρε μὲ τὸ χέρι μὰ τὰ ἀπέῤῥιψε στήν καρδιά του μὲ περιφρόνηση. Ὁ θνητὸς ἄνθρωπος, ἀπέῤῥιψε τὴν ἀγάπη τοῦ Ἀθανάτου!

Γι’ αὐτὸ ὁ Θεὸς τὸν ἐγκατέλειψε πλήρως, καὶ μετὰ τὸ ψωμί, τότε εἰσῆλθε σ’ ἐκεῖνον ὁ σατανᾶς (Ἰω. 13, 27). Ἀπὸ ἐκείνη τή στιγμή ὁ Ἰούδας, πρώην μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ πρώην ἄνθρωπος, διεγράφη ἀπὸ τὸν κατάλογο τῶν ἀνθρώπων καὶ καταγράφηκε στίς τάξεις τῶν πνευμάτων τῆς κολάσεως. Ἐσὺ τώρα, πειράζεις τὸν Θεὸ καὶ ῥωτᾶς ἂν ὁ Θεὸς θελήσει νά συγχωρήσει τὰ πνεύματα τῆς κολάσεως καὶ νά τὰ σώσει. Δοκιμάζεις τὴν εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ, καθὼς ἔκαναν καὶ οἱ Ἑβραῖοι δοκιμάζοντας τή δύναμη τοῦ Θεοῦ στό Γολγοθᾶ, λέγοντας: «εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ» (Μτ. 27, 40).

Γιά τὸ πείραγμά τους αὐτὸ οἱ Ἑβραῖοι, ἔλαβαν ἄξια πληρωμὴ σὲ τοῦτο τὸν κόσμο. Φυλάξου λοιπὸν καὶ ἐσὺ, γιά νά μὴ λάβης τὴν ἀμοιβὴ τῶν ὁμοφρονούντων μὲ τὸν Ἰούδα. Δέν εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ Ἰούδας ἦταν προορισμένος ἀπὸ Θεοῦ, νά γίνει προδότης ὅπως νομίζεις ἐσύ. Ἂν ἦταν ἔτσι, τότε γιατὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ κόπιασε τόσο γιά νά τὸν ἀποτρέψει ἀπὸ τὴν κακὴ του πράξη; Για ποιό λόγο, πρὶν ἀπ’ ὅλα, τὸν προσέλαβε ὡς μαθητή Του καὶ τὸν κράτησε δίπλα Του γιά τρία χρόνια; Γιατὶ νά ταπεινωθεῖ μπροστὰ του καὶ νά τοῦ πλύνει τὰ πόδια; Γιατὶ μὲ τὰ ἴδια τὰ Ἅγια χέρια Του νά τοῦ δώσει τὸ ψωμὶ καὶ τὸ ἁλάτι; Διαβάζοντας μέσα στήν ψυχὴ τοῦ Ἰούδα τίς κακὲς προθέσεις του, ὁ Κύριος ἔκανε ὅλα αὐτὰ γιά νά τὸν σώσει ἀπὸ τὴν αἰώνια ἀπώλεια. Καὶ ἂν ἔχει εἰπωθεῖ ὅτι οἱ σκανδαλοποιοὶ θὰ πρέπει νά ἔρθουν, ἔχει πάλι εἰπωθεῖ καὶ τοῦτο, σὰν αὐστηρὴ προειδοποίηση: «οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι’ οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται» (Μτ. 18, 7). Σκανδαλοποιὸς εἶναι ὁ ἴδιος ὁ σατανᾶς καὶ σὰν τέτοιος, πρέπει νά ἐπιτελέσει τὸ ἔργο του.

Γι’ αὐτό, «ἀνάγκη γάρ ἐστιν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα» (Μτ. 18, 7), ἀπὸ ἐκεῖνον καὶ διά μέσου ἐκείνου. Ἀλίμονο ὅμως στόν ἄνθρωπο ποὺ θὰ παραδοθεῖ στό σατανᾶ καὶ θὰ γίνει ὄργανό του. Ἀλίμονο σὲ ἐκεῖνον πού ἀντίθετα στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, θὰ δείξει τὴν ἀγάπη του στόν ἀντίπαλο τοῦ Θεοῦ. Νά προσεύχεσαι στόν Θεό, νά σὲ φυλάγει ἀπὸ τὸν Σκανδαλοποιό πού σκανδάλισε τὸν Ἰούδα καὶ τοὺς Ἰουδαίους καὶ νά μὴ γίνης ποτὲ ὑπηρέτης καὶ ὄργανο τοῦ σκανδαλισμοῦ του.

(Πηγή: imaik.gr)